

1 De staart van de vos

Laat me beginnen met de opmerking die de man met de hoge hoed maakte, toen hij in het atelier van schilder Lucas uit het raam keek: ‘Alles wat hier ooit verandert, zijn de seizoenen,’ zei hij. ‘In de herfst vallen de bladeren van de bomen, in de lente groeien er weer nieuwe aan. Verder gebeurt hier helemaal niets bijzonders. Heb ik gelijk of niet? O ja, en in de zomer kan het warm zijn en in de winter kan het koud worden. Dat is alles...’

De man met de hoge hoed was vanuit Noord-Holland naar Drenthe gekomen. Hij woonde in een schitterend grachtenhuis in het grote Amsterdam. Zijn naam was Egbert en hij was een man van de wereld!

Nog niet zo lang geleden was hij naar een belangrijke kunstveiling in Parijs geweest en als hij met vakantie ging, reisde hij helemaal naar de hoge bergen van Zwitserland. Hij was een koopman en een kunsthandelaar en deed zaken met firma’s uit Duitsland, Frankrijk, Spanje en Portugal. Hij handelde in alles wat hij snel kon inkopen en met winst kon verkopen en had een speciale interesse voor kunst.

Egbert draaide zich om en liep langs de schilderijen die aan de muren hingen. Zijn mond viel open van verbazing.

‘Maar als ik dan je werk bekijk, Lucas, dan kan ik mijn ogen nauwelijks geloven. Wat een kunst, wat een fantasie: allesbehalve saai! Ja, nu weet ik weer waarom ik deze lange reis heb gemaakt. Ik koop je schilderijen. Ik koop ze allemaal. En natuurlijk zal ik je er heel goed voor betalen, schilder!’

Oude Lucas zat op een hoge kruk voor zijn schildersezel. Hij streek met een hand door zijn grijze baard en wees met een penseel in de richting van de bezoeker.

‘In Amsterdam vraag je er natuurlijk het tienvoudige voor, Egbert, of misschien wel het honderdvoudige.’

‘Maar natuurlijk!’ riep Egbert lachend uit. ‘Ik ben een slimme koopman en bovendien heb ik zelf hoge kosten. Wat denk je wat ik voor mijn grachtenhuis heb betaald, om maar eens iets te noemen?’

Daar gaf de schilder geen antwoord op.

Egbert had zijn lange jas uitgetrokken. Hij droeg een duur, handgemaakt pak. Met zijn hoge hoed in de hand schuifelde hij langs de schilderijen.

Drentse landschappen, prachtige heidevelden, kleine boerderijtjes en plaggenhutten. Het was duidelijk te zien dat Lucas met hart en ziel van Drenthe hield. Maar ...